

Bl. Angelina

Plinio de Oliveira

14. júla 2019 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na júl

Životopisné dáta:

Angelina sa narodila v roku 1377 v Montegiove, blízko talianskeho Orvieta, v rodine grófov z Marsciana z otcovej strany a z matkinej strany v rodine grófov z Cobara. Vo veku 12 rokov zasvätila svoje panenstvo Bohu, ale o tri roky jej otec dohodol manželstvo s grófom z Civitella del Tronto z oblasti Abruzzo, v Neapolskom kráľovstve.

Dievča prosilo otca, aby jej dovolil zasvätiť sa Bohu, ale márne. Otec jej pohrozil smrťou, ak neposlúchne a

nevydá sa do ôsmich dní. Sužovaná na duchu sa Angelina utiekala k Pánovi. Ten jej povedal, aby otca poslúchla. Podľa Pánovej rady teda súhlasila, že si grófa zoberie. Obrad bol vyslúžený s veľkou pompéznosťou a tradičnou veľkolepou oslavou.

Vo svadobnú noc sa mladá grófkica odobrala do spálne, naplnená obavami a strachom, kľakla si pod kríž a žiadala Pána o ochranu. Keď prišiel gróf, pýtal sa prečo plače a ona mu porozprávala o svojom sľube. Keď si všetko vypočul, naplnený milosťou zatúžil nasledovať jej príklad. Kľakol si vedľa svojej manželky a sľúbil, že bude jej sľub rešpektovať a že s ňou bude žiť čisto, ako brat a sestra. Obaja ďakovali Bohu za veľkú milosť, ktorú dostali. O dva roky gróf zomrel a nechal Angelinu, aby si usporiadala svoj život po svojom. Vstúpila do tretieho rádu sv. Františka a zasvätila svoj život skutom lásky a obracaniu hriešnikov. Vykonala veľa zázrakov, čím si získala dobrú povesť a následne sa presťahovala do Civitelly, kde založila kláštor. Veľa mladých dám z bohatých rodín vstúpilo do jej kláštora a šľachtici z mesta sa znepokojení sťažovali u kráľa, že Angelina marí ich svadobné zámery. Kráľ ju preto vyhnal z kráľovstva.

So svojimi družkami odišla do Assisi a potom do Foligna, kde jej komunita, Sestry tretieho rádu, získala pápežské potvrdenie v roku 1397. Založila potom v krátkom čase vo veľkých talianskych mestách 15 rovnakých ženských komunít, ktoré žili podľa františkánskej rehole.

Zomrela 14. júla 1435 ako matka veľkej reholnej rodiny a bola blahorečená v roku 1825.

Komentár prof. Plinia:

Tento pekný životopis nám predstavuje veľké skúšky, ktorými musela blahoslavená Angelina prejsť a veľkú dôveru v Božiu prozreteľnosť, ktorú Angelina preukázala.

Zložila sľub čistoty, ale jej otec sa rozhodol ju vydať a hrozil jej smrťou, ak neposlúchne. To je klasická liberálna pozícia. Osobe, ktorá zloží sľub čistoty hrozia hneď smrťou, len aby zabránili tento sľub splniť.

Naopak, ak sa človek rozhodne pre zlo a pre hriech, dostane všetku slobodu, aby ho mohol spáchať, veď každý je slobodný, aby robil čo chce. Je možné, že ak by mal Angelinin otec samopašnú dcéru, tak by nad jej nespútaným správaním privrel oko. Ale nemal a preto sa stal tyranom. Možno niekto namietne, že hovorím o liberalizme, ktorý ale v stredoveku nejestvoval.

Ako čisto vyhranená doktrína liberalizmus samozrejme vtedy nejestvoval, ale liberalizmus ako pohnútko, ako habituálny stav kontradikcie a neprestajnej nenávisti k naozaj dobrým, tu je už od Adamovho hriechu. Preto je namieste hovoriť o liberalizme.

Ona sa obrátila k Bohu a prosila o radu, čo robiť. Boh jej prikázal sa vydať. Poslúchla, ale v hĺbke svojej duše si uchovala nádej, že o svoje panenstvo nebude musieť prísť. Potom, po svadobnej hostine – smutný deň pre túto mladú dámu – kľačala pred Ukrižovaným a prosila Pána, aby prišiel na pomoc a mohla zostať pannou aj v novom stave, do ktorého jej kázal vstúpiť.

Jej manžel vstúpil a uvidel ju plakať pod krížom. Prečo? Keď mu vysvetlila dôvody, rozhodol sa, že budú žiť ako brat a sestra. Aká nádherná transformácia! Aký skutočný mravný zázrak!

Táto zmena postoja jej manžela bola odmenou za jej dôveru, pretože sa do poslednej minúty nevzdávala nádeje, napriek všetkým predpokladom. Nič nenaznačovalo, že by mohla uniknúť nevyhnutnému, ale zázrak v poslednej sekunde ju zachránil. Mladý muž zomrel o dva roky a Angelina získala slobodu. Nestratila panenstvo a mohla sa naplno zasvätiť svojmu povolaniu. Založila konvent, ktorý prilákal mnohé mladé ženy. A opäť pozorujeme zlý postoj ich rodičov. Nechceli, aby ich dcéry nasledovali Angelinu a žiadali, aby ju z Neapolského kráľovstva vyhнали.

Požehnané časy, keď svätica mohla založiť bez prenasledovania kláštor, stať sa predstavenou a pritiahnúť mladé aristokratky, ktoré mohli žiť vo svete príjemný a pohodlný život! Požehnané časy, ktoré takto odpovedajú na povolanie, ktoré Boh zosiela!

Vyhnali u z Neapola, ale založila iné kláštory. Jej dielo sa zavŕšilo, založila rehoľnú kongregáciu. Prešla si cez neúspechy, cez skúšky, ale svoje poslanie dokončila. Mnohí proti nej zúrili, ale nedokázali ju zastaviť. Prečo?

Pretože Panna Mária nad Angelinou držala svoju ruku, ako hovorí hymnus mariánskych kongregácií: „Ten, kto bojuje v tieni Nepoškrvnenej, sa nemusí báť tisíciky mečov.“ Naša Pani všetko vyriešila, všetko si podrobila.

Dostávame tu poučenie aj pre náš apoštolát. Musíme si uvedomiť, že často čelíme nečakaným prekážkam v ceste za vyššími, náročnejšími a ušľachtilejšími cieľmi a je to preto, že Panna Mária to chce za nás vyriešiť sama. Všetko ľudské úsilie je pred takými prekážkami nemohúce, ale na tom nezáleží. V správnom momente nastúpi intervencia Božej Matky a to čo bolo z milosti započaté, bude milosťou dokonané.

Potrebujeme dôverovať vnútornému hlasu našej duše, v ktorom nám Boh, na príhovor Panny Márie, hovorí, čo robiť, pretože to bude vždy dokonané.

Kniha dôvery v Božie milosrdenstvo začína slovami: „Ó Kristov hlas, tajomný hlas, ktorý znie v tichu našich duší, ty v hĺbke našich srdc šepkáš slová sladkosti a pokoja.“ A vskutku, ako často cítime vo svojich dušiach milosť spojenú s pokojom a šťastím, ktoré nás vedú k tomu, aby sme žiadali o niečo, čo sa zdá nemožné dosiahnuť! A ak udržíme nádej, hoci to vyzerá nemožné, v tú sladkosť a pokoj, ak vydržíme v modlitbe a čine, nakoniec sa to naplní.

Aká je v súčasnosti tá veľká nádej? Viac ako v iné musíme dúfať, že do tragickej vojny proti sv. Panne a katolíckej Cirkvi, na príhovor Božej Matky, Boh zasiahne a spolu naštartujú veľkú obnovu. Musíme dúfať, že prebudí Pána, ktorí spí na Petrovej lodke, aby vstal a vykonal zázrak. Vidíme, že katolícka vec trpí všade prenasledovaním a je obklúčená toľkými skúškami. Ale keď sa Boh pohne, pochopíme, čo je to moc Božieho ramena.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/bl-angelina/>